

מלוא כוחנו

עפר דרורי
ירושלים

תגובה לכתבה עם א.ב. יהושע שהתפרסמה במוסף מתאריך 19.3
נהנתי מאוד לקרוא את הראיון עם א.ב. יהושע. סוף סוף איש רוח שאינו מתקפל, שאינו מתנצל
שאנו חיים כאן ומכיר בזכותנו על הארץ. ציונות שפויה ונדירה. יש הגיון רב בדבריו שלאחר
נסיגה מלאה מעזה נוכל להפעיל את מלוא כוחנו כנגד הפלסטינאים במדה וימשיכו בפעולות
הטרור שלהם לדוגמא ירי על אשקלון.
לצערי ההגיון הזה אינו מתקיים במדינתנו. יותר מפעם אחת נקטה המדינה בהגיון זה ומטעמים
שאינם ברורים לי לא מימשה אותם. מי לא זוכר את אמירותיו של אהוד ברק שהיה ראש
ממשלה בדבר נסיגה מלאה מלבנון ותגובה קשה שלנו על הפרות הסכמים של החיזבאלה ?
בפועל מאז הנסיגה מלבנון היו תקריות אש בהם נהרגו חיילי צה"ל ואף נחטפו שלושה מהם
ואילו אותה תגובה מובטחת של ברק בוששה להגיע.
כמה פעמים הבטיחו מנהיגנו כי נגיב בחומרה על מעשי טרור שמבוצעים ע"י גורמים פלסטיאניים
ולבסוף הסתפקנו בתגובה סמלית. מי לא זוכר את חודשי הירי הרצופים על שכונת גילה
בירושלים שנענו כמעט בכלום וזאת לאחר איומים שונים שלנו בדבר אי קבלתנו ירי על בירת
ישראל. ומה לגבי התגובה על מעשה הלינצ' המזעזע שנערך ברמאלה והתגובה לאחר שעות
היתה ירי שני טלים על מבנה ריק. ארוכה היריעה מלמנות את המקרים בהם הגיון זה לא עמד
במבחן המציאות.
אין לי את היכולת והידע להסביר את דרכי קבלת ההחלטות של מנהיגנו אבל בודאות ההגיון
וההמלצה של א.ב. יהושע לא מבוצעים. אולי היה מוכן הסופר א.ב. יהושע לרתום את הגיונו
ומשקלו בשכנוע מנהיגנו במימוש רעיונותיו והיתה באה לכולנו הרווחה.